

Felicitaties, dankzegging, wensen en zegenbede!

van gemeenteleden
van de
**Gereformeerde Kerk
Lux Mundi**

Verzameld en samengesteld
door ds. F. Stark

Felicitaties, dankzegging, wensen en zegenbede!

Lux Mundi 12,5 jaar

Terugdenkende aan de tijd rondom de bouw van Lux Mundi ben ik steeds blij met het gevoel van "dat hebben we toch maar voor elkaar gekregen". Daarin begrepen de eerste besprekingen over al of niet verbouw/nieuwbouw, dit gaf best wel eens spanningen maar het is gebleken dat we toch door met elkaar in gesprek te blijven iets moois tot stand kunnen brengen. Bij mij heeft niet de overhand alleen het mooie gebouw (voor mij mogen we in een kerkje zoals ik in Frankrijk meemaakte ook kerk zijn), maar de kunst om met elkaar bezig te blijven is belangrijk. De opzet van de uitvoering van 'Jakob' was inderdaad ook zo, na 12,5 jaar en daar ben ik blij om. De herinnering aan de musical zal zeker weer meewerken aan de goede saamhorigheid in onze kerk. Van harte gefeliciteerd met de 12,5 jaar!!

Mijn wens, bede voor Lux Mundi: Ik hoop en bid dat in en om Lux Mundi de trouw van God en de warmte van mensen tot in verre geslachten ervaren zal worden.

--
Heel fijn om als kerk (geloofsgemeenschap) dit jubileum te kunnen en mogen vieren.

Met veel dankbaarheid mocht en kon ik meezingen in de musical, fantastisch wat heb ik genoten, ook de maanden van voorbereiding iets om nooit te vergeten.

Reden tot dankbaarheid hebben we ook nog vaak als wij terug denken aan mijn ziek zijn van 2 jaar geleden (ziekenhuisopname 11-11-01.) dat alles nu weer zo goed gaat. Daarom kijken we tegen veel dingen anders aan en proberen we er ook van te genieten.

Onze dank en betrokkenheid voor de kerk is groot en ik spreek de hoop uit, net als onze voorouders waarschijnlijk hoopten, dat die er altijd mag blijven. Ook voor ons nageslacht, en in ons geval voor onze lieve, lieve, neefjes en nichtjes. Dat is onze bede en onze wens.

Danken voor alles wat wij, als gemeente van Christus, in "LUX MUNDI", met elkaar hebben kunnen delen, in blijde tijden maar ook als het moeilijk was. Maar zeker mogen we ook danken dat mede door "LUX MUNDI" de eenheid onder elkaar als gemeente, is toegenomen. Het is fijn om bij deze kerk te mogen behoren.

Bidden of God in de tijd die komt, met zijn Geest in ons midden wil zijn en werken, opdat wij als gemeente werkelijk een licht mogen zijn, dat schijnt in een soms zo donkere wereld.

Dankbaar zijn wij vooral voor de plek die Lux Mundi geworden is. Een plek waar wij ons thuis voelen en ons omringd voelen door de gemeente bij vreugde en verdriet. Wij hopen dat de zorg voor elkaar en er zijn in kleine en grote zorgen vastgehouden kan worden in deze tijd waarin iedereen het 'druk, druk, druk' en geen tijd meer heeft. Het is niet vanzelfsprekend dat mensen er altijd zijn en klaarstaan, maar wel een opdracht om om te zien naar elkaar.

Blij en dankbaar zijn we met het mooie gebouw en de gemeente die met alle zelfwerkzaamheid toen en nu weer samen de musical, hechter geworden is.

Na ruim 10 jaar Lux Mundi willen we danken voor de warmte en de liefde die we als gemeenteleden mochten ervaren.

We danken dat er lach en een traan, en gebeden en vreugde.

We danken dat er diegenen met een geaardheid of We danken dat in onze kerk

We bidden dat onze gemeente een gemeente mag blijven die in geloof, hoop en liefde naar de ander omziet.

plaats is voor een dat er meegeleefd wordt in zorgen

plaats is voor andere achtergrond. de Drie-enig God beleden wordt.

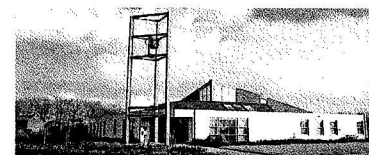
...wat we ervaren hebben de laatste jaren in onze kerk. De gezelligheid en openheid als je de kerk binnenkomt. De verscheidenheid van mensen, dat is ook wel eens wat anders geweest. Je zou daar een boek over kunnen schrijven. Gelegenheid om even te praten, ook met mensen die soms niet zo veel in de kerk komen. Iedereen is welkom, dat kun je laten merken. De drempel in onze kerk is gelukkig laag. Dat verandert mensen. Laat merken wat geloven voor jezelf betekent, dat trekt mensen aan denk ik. Dat heeft onze gemeente (in alle bescheidenheid) denk ik naar buiten laten zien. Dat maakt kerkgang en alles wat daar omheen gebeurt, tot een feest.

Wij zijn dankbaar voor de goede en inspirerende jaren die achter ons liggen en wij bidden voor een fijne periode met Ds. Bolhuis. Onze kinderen zijn dankbaar om zo betrokken te zijn bij "Lux Mundi"

"Het is gebleken dat we een nieuwe kerk konden bouwen en ook dat we 'm al 12,5 jaar konden "onderhouden". Waar wij nu alleen op willen vertrouwen is dat we 'm minstens nog eens 12,5 jaar mogen "onderhouden", daarvoor houden wij graag onze handen gevouwen en stiekem ook voor het feit dat we nog eens aan zouden moeten bouwen....."

Een kerk is niet alleen een gebouw

het is een plek voor man en vrouw
om ruimte te krijgen voor trouw en rouw
Het maant je aan tot trouw,
samenzijn, zingen, bidden met handengevouwen
en als het goed gaat laat men je daar niet staan in de kou.
Je voelt je daar niet gevangen in een dierenkluw
en ook niet in het nauw
Hij moet kleurig zijn en niet grijs!
Nee, wat eigenlijk moeten zou:
dat een ieder voelt: wauw!!
ik voel me daar goed, bijna zo trots als een pauze,
als een poes die spint zonder klaaglijk gemiauw.
Als je denkt: het wordt wat flauw,
dan denk ik: NOU,
dat doet dit met mij: zo'n kerkgebouw!!!

Ik kan mij nog heel goed de tijd van de sponsorlopen herinneren. Met vriendinnetjes langs de deuren om sponsors te zoeken, de benen uit je lijf lopen op de startdag, hete soep uit de automaat bij Van Eck en dan het 'verdiende' geld gaan ophalen. Het was wel even wennen dat dat allemaal niet meer nodig was toen de nieuwe kerk er eenmaal stond. Wel een fijn gebouw trouwens, meerdere kindernevendienstruimtes, de GJV/crècheruimte, waar ook prima vergaderd kan worden of catechese gegeven. Ik heb er al vele uren doorgebracht, voor allerlei verschillende dingen. Heel fijn

dat (bijna) alles wat met de kerk te maken heeft ook daar gebeuren kan.

Het is grappig om te zien hoe iedereen zo'n beetje zijn/haar vaste plek heeft, je ziet het als mensen er niet zijn, of als er anderen op 'jouw' plek zitten. Gelukkig worden er geen mensen van de plek gejaagd.....

Het gebouw is eigen, is ons gebouw.

Dankbaar mogen we zijn dat het kerkgebouw niet te groot maar eerder te klein is, dat de gemeente nog blijft groeien in deze tijd van ontkerkelijking.

Voorbede voor de nieuwe predikante, dat het mag klikken tussen haar en de gemeente.

En ook dank voor het feit dat zij over twee weken bevestigd zal worden. Dat we weer een predikant zullen hebben.

Moge God ons allen zegenen en leiden naar zijn Koninkrijk.

Voorbede

Voor de mensen die ondanks onze open en gastvrije gemeente nog vergeten worden, zij die zich eenzaam voelen.

Dankbaar:

* om bij deze geloofsgemeenschap te kunnen horen

* dat er ruimte is voor de kinderen in de kerk, zodat ze zich er thuis voelen en weten dat ze er bij horen.

* dat iedereen er altijd welkom is, ook als je niet veel komt.

Wens:

Om nog vaker met elkaar aan hoogtepunten, zoals "Jakob" te werken. De "kater" na afloop geeft wel aan hoe geweldig we het met elkaar hebben gehad.

Conclusie: dat het fijn is dat je jezelf kunt zijn, in onze kerk: je hoeft je niet anders voor te doen of aan te kleden, je bent gewoon welkom!

Wij danken voor een betrokken, levende, actieve en talentvolle gemeente en we bidden dat dit mag afstralen op anderen zodat de Kerk van Christus verder mag opgebouwd worden tot Zijn eer.

Om voor te danken:

Een levendige geloofsgemeenschap waaraan veel mensen een bijdrage willen leveren.

Een plaats om God en elkaar te ontmoeten met respect voor elkaars overtuiging.

Gods zegen na elke kerkdienst te mogen krijgen.

Inspirerende gemeenteleden.

Te bidden:

Gods woord doorgeven is moeilijk. Om dat op een aansprekende manier te doen hebben we echt Gods Geest bij nodig.

Dat we als kerk echt in wereld staan, ons ook richten op de zaken om ons heen.

Dankbaar zijn wij voor het 12,5 jaar jubileum van Lux Mundi en blij dat er zondags *nog steeds* zoveel mensen naar de kerk gaan.

Wij danken voor de saamhorigheid, de band die wij met elkaar hebben, ook als je wel eens teleurgesteld bent.

En we willen bidden dat het in de toekomst zo mag blijven.

Lux Mundi- Licht der wereld

Wij hopen dat Lux Mundi mag zijn als een stad op een berg wiens licht en warmte nog velen mag aanspreken en trekken.

Danken voor al het goede en de zegeningen van de 12,5 jaar. Ook voorbede voor de toekomst want zonder Zijn zegen en genade kunnen wij niet verder. Met Hem alleen, Zijn hulp en sterkte gaan wij moedig verder.

Dank voor de warmte die als een mantel om ons heen werd geslagen toen we verscheurd werden door verdriet.

Dank voor een nieuwe predikant die de komende tijd mag optrekken met ons als geloofsgemeenschap.

En wij bidden dat we als 'broeders en zusters' elkaar niet uit het oog verliezen onderweg.

Dank aan God die mij nog zoveel jaren wilde sparen met mijn ziekte.

Dank voor mensen die mij met liefde omringden

Dank voor de dominees die hier mochten voorgaan

Dank voor de goede samenwerking onderling

Dank dat we toch maar weer een nieuwe dominee hebben.

Terugkijkend op deze 12,5 jaar kan ik alleen maar zeggen dat ik nog nooit zo betrokken ben geweest bij een geloofsgemeenschap, een kerk, als in deze afgelopen jaren. Ik voel me thuis in het gebouw maar ook in de gemeente. Een gebouw waaraan je hebt meegewerkt is een beetje van jezelf.

Goede herinneringen aan de vele grote en kleine bijeenkomsten, vergaderingen, de verkoop van artikelen uit de Wereldwinkel.

Deel uit mogen maken van een kerkenraad met alle ups en downs.

Ervaren dat bij ziekte de gemeente er inderdaad is via post en telefoontjes.

Pijn om de dingen die fout gingen, erg fout. De hele problematiek van het roken o.a..

Dankbaar voor de twee predikanten in deze tijd, ieder met hun eigen gaven die in dienst van de gemeente werden gesteld.

Dankbaar voor de gespreksgroepen waar we een goede tijd hadden met jongeren.

Blij met de leuke tijd die we gehad hebben voor en tijdens de opvoering van Jakob.

Dankbede voor al het goede wat we als groeiende gemeente mochten ontvangen.

Voorbede voor de toekomst van onze gemeente :

De bereidheid om naar elkaar te willen luisteren en niet te vervallen in arrogantie.

De zorg dat de jongeren de waarde van het geloof en de geloofsgemeenschap blijven ervaren.

Kracht voor de nieuwe predikant om in onze soms veeleisende gemeente met plezier haar werk te kunnen verrichten.

Wij hebben heel veel om voor te danken. Ook al zijn er zorgen.

Wij voelen ons erg thuis in onze kerkgemeenschap en daar zijn wij dankbaar voor.

Hoe ervaren wij de kerk?

We zijn gelukkig dat we bij deze gemeenschap mogen behoren. Bovenal dankbaar dat het alles zo heeft mogen gaan. We bouwden een kerk op de fundamenten van wat velen voor ons deden. Ook in steen een mooi gebouw: precies op tijd in een periode dat velen uitzagen naar een open huis, open voor onze eigen kerkelijke gemeente, open naar onze omgeving, open voor God.

Waar bidden we voor?

Dat wat wij mogen ervaren aan verbondenheid, in de huidige wereld ook op grotere schaal een plaats mag vinden, ook waar het gaat om de verbinding tussen geloofsgemeenschappen.

"Lux Mundi" (met een knipoog naar Lexmond) schreef Jaap Olijve, toen hij zijn idee voor de naam van de nieuwe kerk inleverde. Lux Mundi is wat werd beoogd: een trefcentrum voor de mensen van Lexmond en Hei- en Boeicop (natuurlijk wel hoofdzakelijk voor de synodaaltjes). De oude kerk was een vergader of luisterzaal. Daar kroop je in en je ging er weer uit.

Lux Mundi moest een openkerk zijn, uitnodigend naar de omgeving.'s Avonds straalt het licht en raakt de omgeving verlicht; wie bezoek welkom heet doet het buitenlicht aan.

Lux Mundi straalt en heet en ieder welkom!

Je vraagt je af hoe kon het allemaal gebeuren. Jaren van wikken en wegen gingen eraan vooraf, met aarzelingen over de in te zetten koers. Het plan voor een nieuwe kerk, een trefcentrum in en van de gemeenschap, genereerde enthousiasme. Het onderlinge vertrouwen groeide, mensen bleken op elkaar te kunnen en willen rekenen. Een kerk bouwen bleek een machine van vertrouwen te zijn.

Lexmonders zagen hoe menig kerklid en anderen, de handen uit de mouwen staken. Gereformeerden bleken enthousiaste hard werkende mensen te zijn, die iets voor elkaar over hadden en vuile handen wilde maken. Voor het goede doel. Sindsdien worden we als kerkgemeenschap anders gezien. Een kerk met welkom voor wie erbij wil horen, al is het maar een keer per jaar.

Hoe is nu na 12, 5 jaar? De fut eruit? « Jakob » bewees het tegendeel. Een toppunt van doorzettingsvermogen,

enthousiasme en ik denk opnieuw een groeiend vertrouwen in wat samen mogelijk is. Maar nu ook met een jongere generatie! Lux Mundi leeft. Het zal duidelijk zijn: Bid om behoud van vertrouwen in elkaar!

PS. We staan als kerkgemeenschap weer voor een taak. Gewoon zorgen dat er voldoende geld in het laatje komt. Er is ook op dit punt vertrouwen nodig, maar wel door het samen te doen en eraan te werken, dan groeit opnieuw het vertrouwen in elkaar. We hebben nog een prima basis, maar we moeten wel doorstarten.

Van over de gemeentegrenzen heen ontvingen we een blijk van betrokkenheid van

Mevrouw Siet Baan uit Heerhugowaard.

In de periode van de bouw woonden dhr. en mevr. Baan in Lexmond. Mevr. Baan heeft samen met anderen destijds heel wat koffie geschonken en Aad Baan (overleden op 29 september 2001) was tijdens de bouwperiode penningmeester (en bouwvakker) van onze kerk.

Lieve gemeente in Lexmond,
Graag voldoe ik aan het verzoek om iets van mijn gevoelens op papier te zetten en met U te delen.

TOEN:

Ik zou willen danken, voor het geweldige enthousiasme en de eenheid, en de offervaardigheid die de bouw van de kerk teweegbracht in de gemeente van toen. Danken voor het feit, dat wij elkaar leerden waarderen en open gingen staan voor de ander.

NU:

Voorbede: Voor de gemeente van nu, waar tijdens de uitvoering van de musical "Jakob" hetzelfde enthousiasme en de eenheid van jong en oud voelbaar was in de kerk. Dat U als gemeente, dit ook uit mag stralen naar buiten.

Wens: Probeer altijd samen te werken aan een doel en daarbij iets te betekenen voor een ander, dat geeft verbondenheid. Ik wens U daarbij Gods zegen toe.
Een hartelijke groet van Sita Baan
Heerhugowaard

De familie Den Hartog uit Noordeloos.

Het mooie metsel- en voegwerk van de kerk is onder leiding van Kees den Hartog (Kees 'de Metselaar') tot stand gekomen.

Namens mijn vrouw en kinderen onze felicitaties vanwege uw twaalf en een halfjaar bestaan van Lux Mundi

Met veel dankbaarheid denkt u terug, en wij met u. Vooral aan de bouwperiode, dat was een heel fijne tijd.

Ik zie nog dat fundament; die duizenden stenen van uw kerkgebouw, hoe belangrijk ook. Maar zo onder de lunchpauze scherpten we elkaar aan over Het Fundament, Jezus Christus en nu zijn wij van die stenen die gelegd moeten worden in dat Gods gebouw. Dat naar Zijn gemaakt bestek, in eeuwigheid zal rijzen.

Vooruitziend naar de toekomst, schenke Hij u, in de bediening van Zijn Woord met uw ambtsdragers en gemeente de krachtige werking van Zijn Heilige Geest. Met de verwachting van Zijn wederkomst.

De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen.

fam. C. den Hartog, Noordeloos